

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 23. novembar 2011. god.

Slučaj br. 2011-13

G-din Slobodan Martinović

Protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava zaseda dana 23. novembra 2011. god. sa sledećim prisutnim članovima:

g-din Antonio BALSAMO, predsedavajući
g-đa Magdalena MIERZEWSKA, član
g-đa Anna BEDNAREK, član

uz asistenciju
g-dina John J. RYAN, Viši Pravni službenik
g-đe Leena LEIKAS, pravni službenik
g-đe Stephanie SELG, pravni službenik

uzevši u obzir gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkim postupkom Saveta 2008/124/CFSP od 04. februara 2008. god., Koncept Odgovornosti EULEX-a od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravila Procedura Komisije od 09. juna 2010. god.,

Nakon većanja, donosi sledeću odluku:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana 21. aprila 2011. godine.

II. ČINJENICE

1. Činjenice iz slučaja, kao što je podneto od strane podnosioca žalbe, i kao što se može videti iz dokumenata koji su dostupni Komisiji, mogu se ukratko opisati na sledeći način.
2. Prema rečima podnosioca žalbe, rano ujutru 23. septembra 2009. godine, policija EULEX-a je upala u njegovu kuću i uhapsila ga. On je

spavao i zvuk razbijanja vrata ga je probudio. Policajac je vikao na njega i njegovu porodicu na jeziku koji nije razumeo.

3. Navodno, policajci su uperili svoje puške u podnosioca žalbe i njegovu porodicu, uključujući i njegovo dvoje unučadi. Nakon nekih petnaest (15) minuta prevodilac je došao i objasnio nalog za hapšenje podnosiocu žalbe. On je uhapšen i doveden u policijsku stanicu EULEX-a na oko deset (10) sati i nakon toga odveden u kazneni centar.
4. Nakon dvadeset četiri (24) sata provedenih u pritvoru, dana 24. septembra 2009. godine, podnosiocu žalbe je naloženo od strane pred-pretresnog sudije da bude zadržan u pritvoru u Prištini trideset (30) dana. Njegov pritvor je produžen na još šezdeset (60) dana 21. oktobra 2009. godine. Njegov advokat je dana 24. oktobra 2009. godine uložio žalbu na odluku za pritvor ali je ona odbijena po osnovama rizika bekstva.
5. Nakon nekih dva (2) meseca provedenih u pritvoru, podnosilac žalbe je ispitan od strane tužioca EULEX-a dana 02. decembra 2009. godine.
6. On je pušten iz pritvora 16. decembra 2009. godine i naloženo mu je da se javlja regionalnom policijskom štabu u Gnjilane dva puta mesečno. Njemu je takođe bilo zabranjeno da napušta teritoriju Kosova i naloženo mu je da ne čini nikakve kontakte sa navodnim žrtvama.
7. Nalog da se javlja dva puta mesečno je otkazan 16. marta 2010. godine, ali mu je još uvek bilo zabranjeno da napusti Kosovo. Nakon njegovog puštanja nije ništa čuo od Okružnog Suda u Prištini i pretpostavio je da je slučaj zatvoren od strane EULEX-a.
8. Nekih šest (6) meseci nakon njegovog puštanja, preporučeno mu je da ima banjsko lečenje u banji u Republici Srbiji. Njegov advokat je podneo zahtev sudu za ovo pitanje. Zahtev je bio odbijen 05. avgusta 2010. godine zbog naredbe koja je bila još uvek na snazi a to da je imao zabranu putovanja. Dana 19. decembra 2010. godine, podnosilac žalbe je obavešten o sudskom saslušanju radi potvrđivanja optužnice. Nakon toga su održana tri ročišta povodom optužnice.
9. Dana 22. jula 2011. godine podnosilac žalbe je oslobođen odlukom okružnog suda u Prištini usled nedostatka dokaza.

III. ŽALBE

10. Podnosilac žalbe navodi da je period u pritvoru bio veoma težak za njega zbog odvojenosti od svoje porodice. Njegova porodica je bila u mogućnosti da ga poseti jedino nakon deset (10) dana nakon što je pritvoren. Tokom tog perioda on nije znao šta se dogodilo sa njegovom porodicom. Ovo stanje stvari je negativno uticalo na njegovo zdravlje koje se manifestovalo kroz visok krvni pritisak, probleme sa bešikom i naglim gubitkom težine. Šta više, osećaj nepravde mu je naročito teško pao pošto je bio optužen za nešto što on nikada ne bi mogao da uradi.
11. Podnosilac žalbe je mišljenja da su policajci iz EULEX-a i tužioci EULEX-a, naime, koristili prekomernu silu; držali ga dva meseca bez saslušanja i ugrozili su mu pravo na porodični život i privatnost, ponašali su se nehumano; prouzrokovali ozbiljne mentalne i fizičke patnje; prekršili su njegov fizički integritet; narušili njegovo lično dostojanstvo; ponizili ga i uskratili mu pravo na suđenje unutar razumnog vremenskog roka.

IV. ZAKON

Opšti uslovi proceduralne prihvatljivosti

12. Pre nego što se žalba razmotri o svojim zakonskim osnovama, Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti koji su predstavljeni u Pravilu 29. njihovih pravila procedura (PP).
13. Prema pravilu 25. paragraf 1. iz pravilnika o procedurama komisija može jedino da ispita žalbe vezane za kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar pravosuđa, policije i carine.
14. Prema pomenutom pravilu, na osnovu koncepta odgovornosti u OPLAN-u EULEX-a na Kosovu, komisija ne može razmatrati sudske postupke koji se vode pred sudovima na Kosovu. Tačnije, nije njihova funkcija da se bave greškama u činjenicama ili u zakonu navodno počinjenim od strane državnog suda osim ili ukoliko su možda povređena prava i slobode zaštićene međunarodnim zakonom za ljudska prava koji je primenljiv na Kosovu.

Navodno prekomerno trajanje krivičnog postupka

15. U pogledu na tvrdnje o prekomernom trajanju krivičnog postupka pred Sudom ova žalba tiče se sudskog postupka sprovedenog od strane sudova na Kosovu. Prema tome komisija nalazi da, pod pravilom 25 iz svojih pravila procedura, nema pravnu nadležnost da ispita kompatibilnost sudskog postupka pred sudovima na Kosovu sa standardima za ljudska prava (vidi takođe odluku komisije u slučaju *SH.P.K "SYRI" protiv EULEX-a* (2011-05, odluka datira od 14. septembra 2011. godine). U svakom slučaju, Komisija konstatuje je

krivični postupak protiv podnosioca žalbe a koji je bio na čekanju pred sudovima dve godine ne ističe pitanje kompatibilnosti sa pravom da slučaj bude saslušan unutar razumnog vremenskog roka.

16. Ipak, komisija je mišljenja, da postupci ili propusti od strane tužilaca tokom faze istrage krivičnog postupka možda nisu uzeti kao da su urađeni u kontekstu "sudskog postupka" i da su "postupci i propusti tužioca EULEX-a [...] pre podnošenja optužnice mogli da padnu pod sferom izvršnog mandata EULEX-a" (vidi, odluku KRLjP *Sadik Thaqi protiv EULEX-a* [2010-02, odluka datira od 14. septembra 2011. godine], paragrafi 64 i 93).

Saglasnost sa rokom od šest meseci

17. U skladu sa pravilom 25, paragraf 3 pravila procedura¹, žalbe se moraju podneti u roku od tri meseca od dana kada je komisija mogla da primi žalbe (9. juna 2010.), ili u roku od šest meseci od dana navodnog kršenja, koja god da je opcija odgovarajuća pod podnosioca žalbe.
18. U odnosu na navodna kršenja ljudskih prava zbog aktivnosti preduzetih od strane EULEX policije i sudstva prilikom hapšenja podnosioca žalbe i naknadnog pretresa kuće 23. septembra 2009, žalba je trebala da bude 9. septembra 2010. godine. Žalba je podneta nekih 19 meseci kasnije na dan 21. april 2011. godine. Prema tome žalba u pogledu na ove događaje ne ispunjava kriterijume prihvatljivosti određene u pravilu 29 svojih PP.

IZ OVIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

Smatra da je deo žalbe koja je podneta komisiji van vremenskog ograničenja koji je određen pravilima procedura i da joj nedostaje nadležnosti da razmatra ostatak žalbe,

pronalazi žalbu očigledno neosnovanom u smislu člana 29 (c) i (d) iz Pravila procedura, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

John J. RYAN
Viši pravni službenik

Antonio BALSAMO
Predsedavajući

¹ Kao što je formulisano u verziji od 9. juna 2010. god., na snazi u vreme kada je trenutna žalba podneta